

Poz. 56

**UCHWAŁA NR 528
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY NAUKI PRAWNE**

z dnia 13 maja 2024 r.

**o odmowie nadania stopnia doktora
mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne**

Na podstawie art. 185 ust. 1 i art. 186 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.), § 49 pkt 1 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (Monitor UW z 2019 r. poz. 190 z późn. zm.) oraz § 28 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały nr 157 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2022 r. poz. 159 z późn. zm.), dalej: „Zasady”, Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne, w składzie jak w załączniku, uchwala, co następuje:

§ 1

Odmawia się mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu (numer PESEL [REDAKCYJNIE USUNIĘTY]) nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Rejestracja zmian składu wspólników w spółce z o.o. dokonanej na podstawie sfałszowanej umowy zbycia udziałów”.

Promotorka: dr hab. Dominika Wajda.

Recenzenci: prof. dr hab. Agnieszka Malarewicz-Jakubów (Uniwersytet w Białymstoku); prof. dr hab. Piotr Pinior (Uniwersytet Śląski w Katowicach); prof. dr hab. Andrzej Szumański (Uniwersytet Jagielloński).

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Zgodnie z § 28 ust. 3 Zasad uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora jest podejmowana w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków Rady Naukowej uprawnionych do głosowania. W głosowaniu tajnym nad nadaniem stopnia doktora mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu głosowało 13 osób, uprawnione do głosowania były 23 osoby. Za nadaniem stopnia doktora oddano 1 głos, przeciw oddano 11 głosów, wstrzymała się od głosu 1 osoba. Wobec tego za nadaniem mgr. Jankowskiemu stopnia doktora nie oddano bezwzględnej większości głosów. Stosownie do powołanego przepisu, w przypadku, gdy uchwała w sprawie nadania stopnia doktora nie uzyskała bezwzględnej większości

głosów uznaje się, że Rada Naukowa podjęła uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora.

Członkowie Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne mieli dostęp do akt sprawy i dysponowali dokumentacją wytworzoną w toku postępowania, recenzjami, protokołem obrony rozprawy doktorskiej, uchwałą Komisji Doktorskiej w sprawie wystąpienia do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne o odmowę nadania mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu stopnia doktora oraz rozprawą doktorską. Zapoznali się także z pisemnym ustosunkowaniem się mgr. Jankowskiego do recenzji Jego rozprawy doktorskiej, przekazanym przez mgr. Jankowskiego 12 kwietnia 2024 r. (numer sprawy BRN/1180/SPOL/2024). Podczas posiedzenia dokładnie omówiono sprawę, poinformowano członków Rady, że w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu były dwie recenzje pozytywne, zawierające jednak uwagi krytyczne – sporządzone przez prof. dr hab. Agnieszkę Malarewicz-Jakubów i prof. dr. hab. Andrzeja Szumańskiego oraz jedna negatywna, sporządzona przez prof. dr. hab. Piotra Piniora. Recenzje, w tym negatywna, zawierają uzasadnienie stanowiska recenzentów. Obrona rozprawy doktorskiej odbyła się 25 marca 2024 r. Uprawnionych do głosowania było 11 osób. W głosowaniu tajnym za wystąpieniem do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne o nadanie stopnia doktora oddano 5 głosów, 3 głosy przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu. Uchwała za wystąpieniem o nadanie stopnia doktora nie uzyskała bezwzględnej większości głosów. Wobec tego Komisja Doktorska wystąpiła do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z wnioskiem o odmowę nadania stopnia doktora mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu.

W trakcie dyskusji, która odbyła się na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne 13 maja 2024 r. i której przebieg został przedstawiony w protokole z tego posiedzenia, decydujące okazały się argumenty przemawiające przeciwko nadaniu stopnia doktora mgr. Łukaszowi Marcinowi Jankowskiemu, takie jak:

- występujące we wszystkich recenzjach zastrzeżenia odnośnie do sposobu ujęcia tematu, struktury rozprawy, metodologii, a także do podstawowej tezy badawczej;
- zawarte we wszystkich recenzjach zastrzeżenie, że część rozprawy jest nie na temat, nawet z recenzji pozytywnej prof. Malarewicz-Jakubów wynika, że gdyby wyjąć z rozprawy to, co jest nieistotne z punktu widzenia tematu rozprawy, to rozprawa liczyłaby 150 stron; prof. Malarewicz-Jakubów krytycznie oceniła także nagminne wykorzystywanie w pracy cytatów i powoływanie obszernych fragmentów orzeczeń sądowych;
- zawarte w rozprawie doktorskiej liczne informacje o charakterze ogólnym, podręcznikowym, praca w istocie ma za mało naukowy charakter;
- wątpliwości odnośnie do podstawowej tezy rozprawy, która brzmi: należy zreformować formę zbycia udziałów w spółce z o.o i ją obostrzyć w kierunku formy aktu notarialnego; zdaniem członków Komisji Doktorskiej Kandydat pominął istotną dyskusję, która się toczyła m.in. przy okazji wprowadzania do porządku prawnego prostej spółki akcyjnej, wskazywano wówczas, że ta forma, obecnie obowiązująca forma podpisu notarialnie poświadczonego jest zbyt uciążliwa dla obrotu, a zatem zaproponowana w rozprawie reforma idąca w kierunku odwrotnym, obostrzająca istniejącą formę, wzbudziła zastrzeżenia;
- sposób zastosowania metody dogmatycznej, dominującej w rozprawie; zdaniem członków Komisji Doktorskiej ta metoda została zastosowana w sposób wybiórczy; zwrócił na to uwagę szczególnie prof. Pinior, który zarzucił Kandydatowi, że pominął w rozprawie stanowisko doktryny lub wykorzystanie tego stanowiska w znikomym stopniu;

- niesatysfakcjonujący przebieg obrony, w szczególności zastrzeżenia budziła część dotycząca prezentacji autoreferatu; podnoszono, że Kandydat nie rozumiał idei autoreferatu, kilkakrotnie były podnoszone próby korygowania sposobu przedstawiania autoreferatu, zachęcano Kandydata, aby zaprezentował podstawowe tezy badawcze rozprawy doktorskiej, jednak Kandydat konsekwentnie tego unikał; autoreferat miał charakter nie tylko polemiczny, ale i publicystyczny, Kandydat prezentował wiele wątków niekoniecznie wykazujących związek z analizą prawniczą, prezentował różne zjawiska społeczne, przestępcze, które się dzieją na rynku;
- zastrzeżenia niektórych członków Komisji Doktorskiej odnośnie do odpowiedzi udzielanych przez Kandydata na zadane podczas obrony pytania; niektórzy członkowie Komisji Doktorskiej uznali, że Kandydat nie rozumiał zadanych mu pytań, jego odpowiedzi nie dotyczyły tego, o co go pytano; podczas dyskusji, która odbyła się w części tajnej obrony, niektórzy członkowie Komisji Doktorskiej mieli wątpliwości, czy Kandydat zna podstawy prawa handlowego z zakresu części ogólnej;
- niezgrabność redakcyjna w ujęciu tematu rozprawy „Rejestracja zmian składu wspólników w spółce z o.o. dokonanego na podstawie sfałszowanej umowy zbycia udziałów”, Kandydat podczas obrony nie potrafił wyjaśnić tego problemu.

Zwrócono uwagę, że głosowanie po obronie rozprawy doktorskiej za wnioskiem do Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne nie było jednolite, mimo zgłoszonych w recenzjach i podczas obrony zastrzeżeń, niektórzy członkowie Komisji Doktorskiej pozytywnie ocenili przebieg obrony. Jednak członkowie Komisji Doktorskiej byli podzieleni w swojej ocenie, co znalazło wyraz w głosowaniu: 5 głosów za wnioskiem o nadanie stopnia, 3 głosy przeciw, 2 wstrzymujące się.

Jednocześnie Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne dostrzegła pozytywne aspekty obrony rozprawy doktorskiej, takie jak dwie pozytywne recenzje, niejednoznacznie negatywny wynik głosowania, oraz to, że publicystyczny charakter wygłoszonego autoreferatu, można uznać za żywy (swobodny) sposób prezentacji, a także żywy język, którym posługuje się Kandydat. Pozytywnie odniesiono się również do przedmiotu rozprawy doktorskiej (bezprawnego przejęcia spółki z o.o.). Argumenty te nie okazały się jednak przeważające.

Wyjaśnienia wymaga, że uchwały podejmowane w toku postępowania o nadanie stopnia doktora są podejmowane przez uprawnione osoby przy zachowaniu tajności głosowania. Charakterystyczną zaś cechą tego sposobu podejmowania decyzji w sprawie jest to, że członkowie organu prowadzącego postępowanie głosują niejawnie nie tylko wobec strony postępowania, lecz także w stosunku do siebie. I właśnie dlatego uzasadnienie decyzji nie może być bardziej wyczerpujące, ponieważ znany jest tylko wynik, natomiast nieznane są motywy, jakimi kierowali się głosujący (J.P. Tarno, *Rola odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniach w sprawach stopni naukowych (wybrane zagadnienia)*, „Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego” 2011, nr 6, s. 22, por. s. 30). Możliwe jest zaś przytoczenie argumentów podniesionych w dyskusji, utrwalonych w protokole z posiedzenia, co uczyniono w niniejszym uzasadnieniu.

Pouczenie

Zgodnie z art. 193 ust. 1–2 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz § 29 ust. 1–2 Zasad od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne: *R. Grzeszczak*